VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (ceturtā palāta)

2023. gada 26. oktobrī*

Atcelšanas prasība – Institucionālās tiesības – Šengenas *acquis* noteikumu pilnīga piemērošana Rumānijā – Apstrīdama tiesību akta neesamība – Nepanākta prasītā vienprātība – Daļēja acīmredzama nepieņemamība – Prasība noteikt termiņu, kas ļautu atsākt tiesvedību – Acīmredzama daļēja kompetences neesamība

Lietā T-48/23

Eugen Tomac, ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), ko pārstāv *R. Duta*, advokāts,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Padomi,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs R. da Silva Pasošs [*R. da Silva Passos*] (referents), tiesneši S. Žervazonī [*S. Gervasoni*], un I. Reine,

sekretārs: V. Di Buči [*V. Di Bucci*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītājs *Eugen Tomac* lūdz, pirmkārt, atcelt Eiropas Savienības Padomes 2022. gada 8. decembra "lēmumu", ar kuru netika pieņemts Padomes lēmuma projekts Nr. 15218/22 par Šengenas *acquis* noteikumu pilnīgu piemērošanu Bulgārijā un Rumānijā (turpmāk tekstā – "projekts Nr. 15218/22"), otrkārt, gadījumā, ja tam netiek piešķirts priviliģētā prasītāja statuss, noteikt termiņu, kas ļautu vajadzības gadījumā atsākt tiesvedību Eiropas Parlamenta vai citas Eiropas Savienības iestādes vai valsts iestādes, kas rīkojas šajā statusā, vārdā.

* Tiesvedības valoda – franču.

Tiesvedības priekšvēsture

2 Padomes Lēmuma 1999/435/EK (1999. gada 20. maijs) par Šengenas *acquis* definīciju, lai atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma un Līguma par Eiropas Savienību attiecīgajiem noteikumiem noteiktu tiesisko bāzi visām normām un lēmumiem, kas veido Šengenas *acquis* (OV 1999, L 176, 1. lpp.), 1. pantā ar atsauci uz A pielikumu minētais Šengenas *acquis* ir tiesību aktu kopums, kura mērķis ir pakāpeniska kontroles atcelšana uz kopīgām robežām Šengenas zonas dalībvalstīs.

3 Ar Amsterdamas līgumu LES un EK līgumam tika pievienots Protokols, ar ko Šengenas *acquis* iekļauj Eiropas Savienības sistēmā (OV 1997, C 340, 93. lpp.). Pēc tam Protokols (Nr. 19) par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā un pievienots LES (OV 2008, C 115, 290. lpp.), tika pievienots Lisabonas līgumam (OV 2010, C 83, 290. lpp.).

4 Jo īpaši attiecībā uz Rumāniju Akta par Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā (OV 2005, L 157, 203. lpp.), Protokola par nosacījumiem un noteikumiem Bulgārijas Republikas un Rumānijas uzņemšanai Eiropas Savienībā (OV 2005, L 157, 29. lpp., turpmāk tekstā – "Akta par Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai protokols") 4. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts:

"1. Šengenas *acquis* noteikumi, [..] kas iekļaut[i] Eiropas Savienības sistēmā, kā arī akti, kuri pieņemti atbilstīgi tam vai kā citādi saistīti ar to un uzskaitīti šā protokola II pielikumā, tāpat kā jebkādi turpmāki šādi akti, kuri var tikt pieņemti pirms pievienošanās dienas, ir saistoši Bulgārija[s Republikai] un Rumānijai un piemērojami tajās no pievienošanās dienas.

2. Tie Šengenas *acquis* noteikumi, kas iekļauti Eiropas Savienības sistēmā, kā arī akti, kas pieņemti atbilstīgi tam vai kā citādi saistīti ar to un nav minēti šā panta 1. punktā, lai arī no pievienošanās dienas saistoši Bulgārijas [Republikai] un Rumānijai, katrā no šīm valstīm ir piemērojami vienīgi saskaņā ar attiecīgu Padomes eirolēmumu pēc tam, kad atbilstīgi spēkā esošajām Šengenas izvērtēšanas procedūrām ir konstatēts, ka attiecīgajā valstī ir izpildīti visi nosacījumi, kas vajadzīgi visu *acquis* attiecīgo daļu piemērošanai.

Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu lēmumu pieņem ar to locekļu vienprātīgu balsojumu, kas pārstāv tādu dalībvalstu valdības, attiecībā uz kurām šajā punktā minētos noteikumus jau piemēro, un tās dalībvalsts valdību, attiecībā uz kuru minētos noteikumus jāsāk piemērot. [..]"

5 Pēc pievienošanās Savienībai 2007. gada 1. janvārī Rumānija laikposmā no 2009. līdz 2011. gadam veica vairākus pasākumus saistībā ar Šengenas izvērtēšanas procedūrām, lai izpildītu kritērijus, kas nepieciešami Šengenas *acquis* noteikumu pilnīgai piemērošanai.

6 Padomes prezidentvalsts 2010. gada 29. septembrī un 2011. gada 8. jūlijā sagatavoja un vēlāk grozīja pirmo Padomes lēmuma projektu par Šengenas *acquis* noteikumu pilnīgu piemērošanu Bulgārijas Republikā un Rumānijā, proti, projektu Nr. 14142/10, kas kļuva par projektu Nr. 14142/1/10 (turpmāk tekstā – "projekts Nr. 14142/10").

7 Ar 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par projektu Nr. 14142/10 (OV 2012, CE 380, 160. lpp.) Parlaments pauda nostāju par labu šim projektam.

8 Ar 2011. gada 9. jūnija secinājumiem par izvērtēšanas procesa pabeigšanu attiecībā uz Rumānijas gatavību visu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanai (9166/3/11 REV 3) Padomes Šengenas jautājumu darba grupas Šengenas izvērtēšanas padome norādīja, ka ir pabeigtas Šengenas izvērtēšanas procedūras attiecībā uz Rumāniju. Konstatējot, ka Rumānijā ir izpildīti nosacījumi visās Šengenas *acquis* jomās, tā secināja, ka Padome var pieņemt lēmumu, kas minēts Akta par Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai protokola 4. panta 2. punktā.

9 Lai gan 2011. gada 24. jūnijā tika panākta vienošanās, ka lēmums par Rumānijas pievienošanos Šengenas zonai būtu jāpieņem ne vēlāk kā 2011. gada septembrī, Padome 2011. gada 22. septembra sanāksmē tomēr atlika balsojumu par šā lēmuma pieņemšanu.

10 Ar 2011. gada 13. oktobra rezolūciju par Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos Šengenas zonai (OV 2013, CE 94, 13. lpp.) Parlaments atkārtoti atbalstīja Rumānijas pievienošanos Šengenas zonai. Padome tika aicināta šajā nolūkā veikt nepieciešamos pasākumus.

11 Par Padomes 2011. gada 7. decembra lēmuma Nr. 14302/3/11 projektu, ko izstrādāja Padomes prezidentvalsts, Padome 2011. gada 9. decembra sanāksmē nebalsoja.

12 Ar 2018. gada 11. decembra rezolūciju par Šengenas *acquis* noteikumu pilnīgu piemērošanu Bulgārijā un Rumānijā: kontroles atcelšana pie iekšējām sauszemes, jūras un gaisa robežām (OV 2020, C 388, 18. lpp.) Parlaments aicināja Padomi, pirmkārt, pēc iespējas ātrāk iesniegt jaunu lēmuma projektu par Šengenas *acquis* noteikumu pilnīgu piemērošanu Rumānijā, pamatojoties uz projektu Nr. 14142/10, un, otrkārt, ar vienu tiesību aktu pieņemt tūlītēju lēmumu par kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām.

13 Pēc tam Eiropas Komisija apstiprināja, ka Rumānija ir izpildījusi nosacījumus, kas nepieciešami, lai atzītu Šengenas *acquis* noteikumus par piemērojamiem šajā valstī, un aicināja Padomi šajā nolūkā veikt nepieciešamos pasākumus pirmajā 2021. gada 2. jūnija paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei "Stratēģija pilnībā funkcionējošai un noturīgai Šengenas zonai" (COM(2021) 277 final) un otrajā 2022. gada 24. maija paziņojumā Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "2022. gada ziņojums par stāvokli Šengenas zonā" (COM(2022) 0301 final).

14 Savā 2022. gada 18. oktobra rezolūcijā par Rumānijas un Bulgārijas pievienošanos Šengenas zonai (OV 2023, C 149, 11. lpp.) Parlaments vēlreiz aicināja Padomi veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2022. gada beigām pieņemtu lēmumu par Šengenas *acquis* noteikumu pilnīgu piemērošanu Rumānijā.

15 2022. gada 21. oktobra ekspertu ziņojumā, kas tika sagatavots Komisijas uzdevumā brīvprātīgas informācijas vākšanas misijas Bulgārijā un Rumānijā ietvaros par Šengenas *acquis* piemērošanu un notikumiem šajā saistībā kopš 2011. gada (13906/22), tika apstiprināti 2011. gadā pabeigto izvērtēšanas procedūru secinājumi. Šajā ziņojumā bija arī norādīts, ka Rumānija ir īstenojusi *acquis* un tā instrumentus un pat pastiprinājusi to piemērošanu visās jomās. Eiropas Parlamentam un Padomei adresētajā 2022. gada 16. novembra paziņojumā "Spēcīgāka Šengena: pilnīga Bulgārijas, Rumānijas un Horvātijas dalība zonā bez kontroles pie iekšējām robežām" (COM(2022) 636 final) Komisija atkārtoti aicināja Padomi uzņemt Rumāniju Šengenas zonā.

16 2022. gada 29. novembrī, pamatojoties uz Akta par Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai protokola 4. panta 2. punktu, Padomes prezidentvalsts sagatavoja projektu Nr. 15218/22.

17 2022. gada 8. decembrī Padomes Tieslietu un iekšlietu (TI) padome tikās, lai Šengenas zonas politiskās pārvaldības (proti, Šengenas Padomi) un neleģislatīvo darbību ietvaros lemtu par sanāksmes darba kārtības 3. punkta a) apakšpunktā iekļauto projektu Nr. 15218/22, kurā bija paredzēts, ka var lūgt balsojumu par tā iespējamo pieņemšanu. Šajā sanāksmē, dalībvalstu valdību pārstāvjiem nepanākot vienprātību attiecībā uz projektu Nr. 15218/22, šis projekts netika pieņemts.

18 Prasītājs ir Eiropas Parlamenta deputāts, Rumānijas pilsonis.

19 2022. gada 15. decembra e-pasta vēstulē prasītājs jautāja Padomes Ģenerālsekretariāta TI ģenerāldirektorei, vai viņam ir iespējams paziņot balsojuma par Šengenas *acquis* pilnīgu piemērošanu Rumānijā rezultātus, kas iekļauti Padomes 2022. gada 8. decembra sanāksmes darba kārtībā, kā arī šīs sanāksmes protokolu vai ar to saistīto ziņojumu.

20 Padomes Ģenerālsekretariāta TI ģenerāldirektore 2022. gada 16. decembra e-pastā atbildēja prasītājam, ka šajā sanāksmē projekts Nr. 15218/22 faktiski netika pieņemts un ka saskaņā ar Padomes Reglamenta 8. un 9. pantu, ciktāl tās bija apspriedes par neleģislatīvu aktu, kas nav publiski pieejamas, balsošanas rezultāti nav publiskojami. Viņa piebilda, ka arī šīs procedūras protokols netiek publiskots.

Prasītāja prasījumi

21 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt Padomes 2022. gada 8. decembra "lēmumu", ar kuru netiek pieņemts projekts Nr. 15218/22;

– gadījumā, ja tam netiek piešķirts priviliģētā prasītāja statuss, noteikt termiņu, kas ļautu vajadzības gadījumā atsākt tiesvedību Parlamenta vai citas Savienības iestādes vai valsts iestādes, kas rīkojas šajā statusā, vārdā;

– piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

22 Saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 126. pantu, ja Vispārējās tiesas kompetencē acīmredzami nav izskatīt attiecīgo prasību vai ja prasība ir acīmredzami juridiski nepieņemama, tā, neveicot tālākas procesuālās darbības, jebkurā brīdī var lemt, izdodot motivētu rīkojumu.

23 Šajā gadījumā Vispārējā tiesa uzskata, ka ir guvusi pietiekamu skaidrību no lietas materiāliem, un, piemērojot šo pantu, nolemj izlemt lietu, neveicot turpmākas procesuālās darbības.

24 Vispirms ir jāatgādina, ka, tā kā prasības pieņemamība ir absolūts pamats, kas Vispārējai tiesai jāizvirza pēc savas ierosmes, rīkojuma, pamatojoties uz Reglamenta 126. pantu, pieņemšana nav pakļauta tam, ka atbildētājs apstrīd prasības pieņemamību. Tādējādi šajā lietā, lai novērtētu acīmredzamo nepieņemamību, nav nozīmes tam, ka prasības pieteikums nav ticis paziņots atbildētājai un ka tādējādi tā nav varējusi atsaukties uz prasības acīmredzamo nepieņemamību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 5. marts, *Credito Fondiario*/VNV, C-69/19 P, EU:C:2020:178, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 No iedibinātās judikatūras par atcelšanas prasības pieņemamību izriet ka, veicot apstrīdēto aktu klasifikāciju, ir jāņem vērā pati šo aktu būtība, kā arī to autoru nodoms. Šajā ziņā visi iestāžu pieņemtie akti neatkarīgi no to veida un formas, kas galīgi nosaka iestādes nostāju administratīvās procedūras beigās un kuru mērķis ir radīt saistošas tiesiskās sekas, principā ir apstrīdami akti LESD 263. panta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 17. jūlijs, *Athinaïki Techniki*/Komisija, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 42. punkts; 2010. gada 26. janvāris, *Internationaler Hilfsfonds*/Komisija, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 52. punkts, un 2013. gada 19. novembris, Komisija/Padome, C-63/12, EU:C:2013:752, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Ņemot vērā šos principus, ir jāpārbauda, vai šajā lietā tas, ka Padome nav pieņēmusi projektu Nr. 15218/22, ir apstrīdams tiesību akts LESD 263. panta izpratnē.

27 Neapšaubāmi, kā to uzsver prasītājs, no Akta par Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai protokola 4. panta 2. punkta izriet, ka Padomes lēmums par Šengenas *acquis* noteikumu pilnīgu piemērošanu Rumānijā var tikt pieņemts tikai pēc tam, kad saskaņā ar Šengenas izvērtēšanas procedūrām ir pārbaudīts, vai šajā dalībvalstī ir izpildīti nepieciešamie nosacījumi visu attiecīgo *acquis* daļu piemērošanai (skat. šī rīkojuma 4. punktu). Ir arī taisnība, ka šajā gadījumā šī pārbaude tika pabeigta, 2011. gada 9. jūnijā pieņemot Padomes Šengenas jautājumu darba grupas Šengenas izvērtēšanas padomes secinājumus (skat. šī rīkojuma 8. punktu).

28 Tomēr ir jāuzsver, ka saskaņā ar šiem pašiem noteikumiem Šengenas izvērtēšanas procedūru pabeigšana un minētās pārbaudes veikšana ir tikai viens no procedūras posmiem, kas jāpapildina ar apspriešanos ar Parlamentu, kurai seko Padomes lēmuma pieņemšana par Šengenas *acquis* noteikumu pilnīgu piemērošanu Rumānijā.

29 It īpaši no Akta par Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai protokola 4. panta 2. punkta otrās daļas izriet, ka šādu lēmumu Padome var pieņemt tikai ar to tās locekļu vienprātīgu lēmumu, kuri pārstāv to dalībvalstu valdības, attiecībā uz kurām Šengenas *acquis* noteikumi jau ir stājušies spēkā, un kuri pārstāv Rumānijas valdību, attiecībā uz kuru šiem noteikumiem ir jāstājas spēkā.

30 Tādējādi Akta par Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai protokola 4. panta 2. punktā minētais Padomes lēmums, neraugoties uz Šengenas izvērtēšanas procedūru pabeigšanu, var pastāvēt un vēlāk radīt saistošas tiesiskās sekas prasītājam tikai tad, ja tas ir pieņemts vienprātīgi, ievērojot šī rīkojuma 29. punktā atgādinātos nosacījumus (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2004. gada 13. jūlijs, Komisija/Padome, C-27/04, EU:C:2004:436, 30. punkts).

31 Tomēr šajā lietā ir jāuzsver, ka, neraugoties uz Šengenas izvērtēšanas procedūru pabeigšanu un Parlamenta 2011. gada 8. jūnija un 13. oktobra, 2018. gada 11. decembra un 2022. gada 18. oktobra rezolūciju pieņemšanu, no attiecīgo dalībvalstu valdību pārstāvjiem netika panākta prasītā vienprātība Padomē attiecībā uz balsojumu par projektu Nr. 15218/22 (skat. šī rīkojuma 17. punktu).

32 Turklāt jānorāda, ka Akta par Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai protokola 4. pantā nav noteikts nekāds termiņš, kuram beidzoties, jāpieņem vai jāuzskata par pieņemtu šī paša panta 2. punktā norādītais Padomes lēmums.

33 Tādējādi šā panta formulējumam, kurā skaidri paredzēta procedūra vairākos posmos, nenosakot termiņu šajā nolūkā, būtu pretrunā tas, ka, pabeidzot sākotnējos posmus, zustu Padomes pilnvaras, attiecīgo dalībvalstu valdību pārstāvjiem vienprātīgi nolemjot, pieņemt lēmumu minētā

panta nozīmē. Līdz ar to šo posmu pabeigšana vai jebkura cita Savienības iestādes pausta nostāja nevar būt saistoša šiem pārstāvjiem vai prezumēt, ka tie ir pauduši nostāju, pirms šāds lēmums nav oficiāli pieņemts saskaņā ar šī rīkojuma 29. punktā atgādinātajiem nosacījumiem.

34 Līdz ar to Padome joprojām var atkārtoti iekļaut projektu Nr. 15218/22 nākamās sanāksmes darba kārtībā vai arī Padomes prezidentvalsts var izstrādāt jaunu Padomes lēmuma projektu par Šengenas *acquis* noteikumu pilnīgu piemērošanu Rumānijā. Šādi rīkojoties, balsojums par projektu Nr. 15218/22 nenozīmē atgriešanos pie posmu pirms Padomes lēmuma pieņemšanas pabeigšanas Akta par Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai protokola 4. panta 2. punkta nozīmē, proti, šajā pantā paredzētās procedūras pilnīgu atsākšanu.

35 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka nepieciešamās vienprātības neesamības dēļ nav pieņemts neviens Padomes lēmums Akta par Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai protokola 4. panta 2. punkta izpratnē un ka balsojums, kura rezultātā netika pieņemts projekts Nr. 15218/22, pats par sevi nav pielīdzināms Padomes atteikumam šādu lēmumu pieņemt vēlāk.

36 Līdz ar to projekta Nr. 15218/22 nepieņemšanu nevar uzskatīt par apstrīdamu aktu LESD 263. panta izpratnē (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2004. gada 13. jūlijs, Komisija/Padome, C-27/04, EU:C:2004:436, 34. punkts).

37 Turklāt šāds secinājums nav pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā paredzētajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Pamattiesību hartas 47. panta mērķis nav grozīt Līgumos paredzēto pārbaudes tiesā sistēmu, it īpaši noteikumus par Savienības tiesā celto tiešo prasību pieņemamību (skat. spriedumu, 2020. gada 30. aprīlis, *Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych* /Komisija, C-560/18 P, EU:C:2020:330, 62. punkts un tajā minētā judikatūra, un rīkojumu, 2021. gada 20. maijs, *LG* u.c./Komisija, T-482/20, nav publicēts, EU:T:2021:290, 64. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. arī rīkojumu, 2021. gada 27. aprīlis, *Macías Chávez* u.c./Spānija un Parlaments, T-719/20, EU:T:2021:216, 37. punkts (nav publicēts)). Proti, kā tika paskaidrots iepriekš, tā kā balsojums, kura rezultātā projekts Nr. 15218/22 netika pieņemts, nav Padomes lēmums Akta par Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai protokola 4. panta 2. punkta izpratnē un nav apstrīdams tiesību akts, prasītāja tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību nevar tikt izmantotas, lai nepieļautu pieņemamības noteikumu piemērošanu šai prasībai (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2021. gada 20. maijs, *LG* u.c./Komisija, T-482/20, nav publicēts, EU:T:2021:290, 64. punkts).

38 Līdz ar to pirmais prasījums atcelt Padomes 2022. gada 8. decembra "lēmumu", ar kuru netiek pieņemts projekts Nr. 15218/22, ir jānoraida kā acīmredzami nepieņemams un šajā ziņā prasītāja izvirzītie argumenti pēc būtības nav jāizvērtē.

39 Turklāt attiecībā uz otro prasījumu, lai gadījumā, ja prasītājam netiek atzīts priviliģēta prasītāja statuss, Vispārējā tiesa noteiktu termiņu, kas ļautu atsākt tiesvedību Parlamenta vai citas Savienības iestādes vai valsts iestādes, kas rīkojas šajā statusā, vārdā, pirmkārt, ir jāuzsver, ka saskaņā ar LESD 263. panta otro daļu priviliģēta prasītāja statuss tiek atzīts tikai attiecībā uz dalībvalsti, Parlamentu, Padomi vai Komisiju. Šādos apstākļos šis statuss prasītājam šajā lietā nevar tikt piešķirts.

40 Otrkārt, ir jānorāda, ka Vispārējās tiesas kompetencē nav "noteikt termiņu" Parlamentam, citai Savienības iestādei vai Rumānijai prasības celšanai par Padomes 2022. gada 8. decembra "lēmumu", ar kuru netiek pieņemts projekts Nr. 15218/22. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka prasības

celšanas termiņi, kuri ir noteikti, lai nodrošinātu tiesisko situāciju skaidrību un drošību un novērstu jebkādu diskrimināciju, ir absolūti un tos nevar noteikt ne lietas dalībnieki, ne tiesa (skat. rīkojumu, 2007. gada 25. oktobris, *Estaser El Mareny*/Komisija, T-274/06, nav publicēts, EU:T:2007:323, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

41 Tādējādi šis lūgums un līdz ar to otrais prasījums ir jānoraida acīmredzamas kompetences neesamības dēļ.

42 No tā izriet, ka prasība ir jānoraida daļēji kā acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzamas kompetences neesamības dēļ, par ko Padomei nav nepieciešams paziņot.

Par tiesāšanās izdevumiem

43 Tā kā šis rīkojums ir pieņemts, pirms prasības pieteikums tiek izsniegts Padomei un pirms tai varētu rasties tiesāšanās izdevumi, ir jānolemj, ka prasītājs atbilstoši Reglamenta 133. pantam sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

izdod rīkojumu:

1) Prasība tiek noraidīta daļēji kā acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzamas kompetences neesamības dēļ.

2) *Eugen Tomac* sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Luksemburgā, 2023. gada 26. oktobrī

Sekretārs
V. Di Bucci

Priekšsēdētājs
R. da Silva Passos